

Títol del treball:

L'ÚS DE LA RESTRICCIÓ FÍSICA EN UN HOSPITAL D'AGUTS**Nom i cognom del ponent**

ROSER FONT CANALS

Autors

Nom i cognoms	Categoria professional	Institució/Lloc de treball
1. Roser Font Canals	Infermera	Àrea de Desenvolupament d'Infermeria
2. Antònia Expósito López	Infermera	Unitat UFISS/PAL·LIATIUS
3. Margarita Mañas Magaña	Infermera	Unitat UFISS
4. Neus Párraga Fernández	Infermera	UDA
5. Salvador Quintana i Riera	Metge	Cap Clínic UCI

Resum de la recerca: ha de tenir els següents apartats: introducció, objectius, metodologia, resultats i conclusions.

Extensió màxima 650 paraules, lletra Arial, mida 12, interlineat senzill

Introducció: La restricció física (RF) es defineix com l'ús de procediments físics o mecànics dirigits a limitar els moviments de part o de tot el cos, amb la finalitat de controlar les activitats físiques i de protegir la persona de possibles lesions que es pogués infligir a ell mateix o a altres. És una pràctica controvertida perquè pot vulnerar drets fonamentals de la persona i el seu ús s'ha de considerar l'últim recurs per controlar conductes de risc. La RF s'ha d'utilitzar tant poc com sigui possible i amb les tècniques menys restrictives. L'objectiu d'aquest estudi és conèixer la prevalença d'aquesta pràctica al nostre centre i garantir la bondat del procediment.

Material i mètode: Estudi descriptiu de l'ús de la RF mitjançant la realització d'estudis de prevalença anuals en el període 2005-2013. Des de 2005 un equip d'infermeria realitza talls de prevalença cada any a les diferents plantes d'hospitalització, i des del 2010 s'ha incorporat UCI i Psiquiatria. Les variables que es recullen són: demogràfiques, motiu, hora d'inici i retirada, justificació, alternatives a la RF, tipus de restricció, material, durada i avaluació.

Resultats: Del 2005 al 2013 s'han detectat 70 pacients amb RF, 4 l'any que menys i 14 el que més, 47 eren homes. La mitjana d'edat va ser de 74 anys (DE 19) i el 50% tenia deteriorament cognitiu. El motiu principal de RF fou quadre confusional (50%), seguit pel motiu d'evitar la retirada d'elements de suport (36%) (vies, sondes, drenatges...). El tipus de RF predominant fou la de mans (70%), seguida del cinturó toràcic (27%). El material utilitzat era homologat en un 70% amb significació estadística a favor d'utilitzar l'homologat els darrers anys ($p=0,012$). La indicació vingué donada per infermeria en un 70%, compartida amb el metge 7,1% i compartida amb la família en un 10%. En un 67% del casos la indicació estava justificada en la història clínica del pacient. La família estava informada en un 73% dels casos, en un 17% o bé no hi havia família o no es coneixia aquesta dada.

Títol del treball:

L'ÚS DE LA RESTRICCIÓ FÍSICA EN UN HOSPITAL D'AGUTS

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Pacients ingressats	662	706	640	652	566	317	288	295	349
Pacients amb subjecció	1,36%	1,27%	0,9%	0,9%	0,7%	1,57%	2,08%	3,4%	4%
Registres infermeria	100%	89%	100%	100%	100%	100%	83%	90%	85,7%
Justificació	67%	62,5%	66,6%	66,6%	100%	100%	83%	80%	64,3%
Material homologat	78%	57%	42,8%	50%	100%	100%	83%	100%	100%

L'alternativa més utilitzada per evitar la RF era la introducció o retirada de fàrmacs i la presència de la família com a suport. En més del 50% dels casos la subjecció fou intermitent o en el moment de seure a la butaca o per la nit. UCI és el servei on s'apliquen més subjeccions, seguit per les plantes de medicina interna. La retirada de la subjecció és segons evoluciona el comportament del pacient, però no queda registrat cada quant es revalora. No s'ha registrat cap lesió secundària a una contenció. No s'ha trobat cap ús inadequat, encara que no sempre està correctament justificat, ni les cures que se li apliquen al pacient.

Conclusions: Hi ha un augment progressiu de l'ús de les RF en relació a que darrerament es registren les d'UCI. Aquestes són aplicades bàsicament per infermeria i es registren dins de l'història clínica i pla de cures d'infermeria. El col·lectiu mèdic hi està poc preocupat. La decisió d'aplicar la RF s'hauria de consensuar amb tot l'equip assistencial que porta el pacient. S'ha de tendir cap a valorar i retirar el més aviat possible la RF. Els estudis de prevalença tenen la limitació que no recullen la durada de la RF. S'han de respectar els drets fonamentals de les persones i treballar cap a un canvi de filosofia per l'ús de les RF, racionalitzant la seva utilització i estimulants el plantejament d'alternatives.

Títol del treball:

L'ÚS DE LA RESTRICCIÓ FÍSICA EN UN HOSPITAL D'AGUTS